

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til undervisningsministeren, socialministeren og familie- og forbrugerministeren:

»Hvilke konkrete initiativer vil regeringen tage for at skabe lige muligheder for børn?«

Af Mette Frederiksen (S), Martin Lidegaard (RV), Villy Søvndal (SF) og Line Barfod (EL). (Forespørgslen anmeldt 16/11 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/11 2005).

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Ordføreren for forespørgerne ønsker i øjeblikket ikke at begrunde forespørgslen. Vi går derfor i gang med besvarelsen, og jeg giver først ordet til socialministeren.

Besvarelse

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Lad mig slå fast fra starten: Alle børn skal have lige muligheder for at skabe sig et godt liv, og jeg betragter det som en af regeringens vigtigste opgaver at skabe grundlag for, at alle børn og unge får en reel mulighed for at gøre brug af de mange tilbud, samfundet byder på. Det betyder imidlertid ikke, at alle børn skal behandles ens. Børn har forskellige behov, og de skal behandles forskelligt, netop fordi de kun kan få lige muligheder, når indsatsen er tilpasset det enkelte barns behov.

For nylig hørte jeg en historie: Sønnen Rasmus havde puttet sig ind til sin far om aftenen og sagt: Far, jeg er så glad for min familie. Og faren havde lidt overrasket spurgt: Jamen hvorfor siger du det? Jo, svarede drengen, fordi Anders over i skolen siger, at han ikke kan lide sin mor, fordi hun hele tiden drikker og er fuld. Det er desværre en historie fra det virkelige liv, og den viser med al tydelighed, at der findes ulykkelige børn, som skal have en målrettet hjælp for at kunne opnå lige muligheder. Hvis ikke drengen Anders og hans familie får hjælp, vil det skade ham og svække hans muligheder for fremtiden.

Der findes heldigvis allerede mange gode tilbud til børn og unge, der har problemer, og mange af tilbuddene er kommet som følge af regeringens initiativer de senere år. Men der er stadig problemer, der kræver opmærksomhed, og på regeringens vegne har jeg derfor netop fremlagt en fremadrettet strategi til at bekæmpe

negativ social arv. Strategien rummer initiativer for i alt 550 mio. kr. ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det er min fornemmelse, at der er enkelte medlemmer, der ikke ønsker at følge debatten, og derfor beder jeg om, at de går udenfor og fører deres drøftelser. Værsgo, socialminister.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

De skulle ellers bare vide, hvor interessant den debat er.

På regeringens vegne har jeg netop fremlagt en fremadrettet strategi til at bekæmpe negativ social arv. Strategien rummer nye initiativer for 550 mio. kr. og har tre centrale omdrejningspunkter:

For det første vil vi sætte fokus på at styrke og udvikle redskaber, så vi så tidligt som muligt kan opdage de børn og unge, der har behov for hjælp. En tidlig indsats betyder, at en uheldig udvikling i børnenes liv forhåbentlig kan standses i tide. Jo større problemerne bliver, jo større indgreb skal der til, og jo større bliver belastningen for barnet.

For det andet skal vi som samfund blive bedre til at anvende de eksisterende erfaringer med forskellige typer initiativer. Der er gennem mange år blevet sat rigtig meget i gang, og heldigvis for det. Men vi ved for lidt om, hvad der virker, og ikke mindst for lidt om, hvad der ikke virker, så et styrket overblik over området skal sikre, at vi yder en endnu bedre indsats i fremtiden.

Endelig er det for det tredje vigtigt at modarbejde sektoropdelingen af indsatsen for at hjælpe de udsatte børn. I og for sig er det jo banalt: Et udsat barn kan ikke sammenstykkes af f.eks. 20 pct. sundhedspleje, 30 pct. børnepasning, 25 pct. social indsats og 25 pct. skolegang. Sådan fungerer tingene ikke. Vi må sikre, at det enkelte barn og dets forældre oplever en sammenhængende og helhedsorienteret indsats.

Kl. 11.40

Et barn, der vokser op under kummerlige kår, hvor forældrene eksempelvis er sindslidende eller fanget i misbrug eller bare ikke har øjne for barnets behov, er i fare for ikke at kunne få de samme muligheder som andre børn, og derfor handler lige muligheder for børn ikke alene om børnene selv. Det handler i høj grad også om forældrene, og forældrene skal selvfølgelig have den hjælp og støtte, som de har behov for.

For at hjælpe de forældre, der godt kan leve op til ansvaret, men ikke gør det, har regeringen